

en Fiskerilov udenfor Søterritoriet, men inde paa Søterritoriet har det ærede Medlem jo baade i Betænkningen og i sin Tale i Gaar udtalt, at han fandt det nødvendigt at have nogle Bestemmelser. Men hvis man nu vil give Bestemmelser, gældende inde paa Søterritoriet, vil det være ret umuligt at opretholde det Standpunkt, som det ærede Medlem indtager, at til-lade Ilandbringelse af Undermaalsfisk, thi enhver nok saa lille Fisk er en Værdi for den vedkommende, om ikke til andet, saa til Agn eller Gødning, og Fiskerne ville derfor altid paastaa, at den Fisk, de komme ind med, er fanget ude paa det internationale Territorium, hvor de have Lov til at fange den, thi de ville ikke have nogen Bøde for at have overtraadt Loven, naar de have saa nem Adgang til at blive fri. Det ærede Medlem vilde have, at vi skulde anvende de Penge, som Kontrollen koster, til at købe Undermaalsfisk og sætte dem ud i andre Farvande, for at de der kunde vokse sig store. Det er en meget god Tanke, men naar der ikke er nogen Kontrol, have vi ikke den mindste Garanti for, at de Sættefisk, som vi i Dag købe hos Fiskerne og sætte ud i de andre Farvande, ikke i Morgen eller i Overmorgen blive tagne igen af de samme eller af andre Fiskere, og disse komme maaske saa igen og forlange Fangeløn. Derfor er det ærede Medlems Standpunkt paa dette Omraade ret uigennemførligt. Jeg paaskønner det ærede Medlems gode Tanke, men den lader sig ikke realisere. Den Tanke, at man skal være fri for Maalebestemmelser og Ilandbringelsesforbud, i det hele taget for Bestemmelser paa dette Omraade, er en Teori, som maaske kan udvikles ved et Skrivebord af en „Kontorfisker“, af dem, som det ærede Medlem for Varde (S. Sørensen) i Gaar omtalte, men jeg kan forsikre det ærede Medlem, at der ikke er en eneste praktisk Fisker i Danmark, som ønsker Indførelsen af saadanne Bestemmelser, thi derved vilde der sættes Strid mellem Fiskerne. De ville alle have Maalebestemmelser og Ilandbringelsesforbud, de ville alle være med til at værne om Fiskeyngelen, saaledes, at den kan vokse op til at blive en god Handelsvare. — Der kunde være Anledning til at gøre endnu nogle Bemærkninger til det ærede Medlem, men, som sagt, da han har givet det Løfte at følge Flertallet og mig, skal jeg indskrænke mig til denne ganske korte Omtale af hans Betænkning og hans Motivering deraf i Gaar.

Det ærede Medlem for Mors (Markvorsen) talte i Gaar om mange forskellige Ting. Efter det Indtryk jeg fik af hans Tale, var den, om jeg saa maa sige, bønlig og bedende: om Tingets Medlemmer dog vilde støtte ham i Gennemførelsen snart af et, snart af et andet. Jeg skal ikke inlade mig paa en Imødegaaelse af hver enkelt af disse Udtalelser, men i det store og hele maa jeg sige, at jeg har vanskeligt ved at forstaa det ærede Medlems Stilling i denne Sag. Det ærede Medlem er jo særlig Limfjordsrepræsentant, og er der nogen Egn i Landet, som i dette Forslag næsten har faaet, hvad den vilde have, er det Limfjordsegnen. Limfjordsfiskerne have rettet Henvendelser baade til Fiskerikommissionen og til Dansk Fiskeriforening og have ved deres Generalforsamlinger fremsat Ønske om at maatte beholde den særlige Limfjordslovgivning med dens Maskebestemmelser. Det have de faaet Lov til. De have udtalt et Ønske om at faa de laasede Vande lukkede op, især Strækningen Vest fra til Løgstør. Dette Ønske har man imødekommet helt ud. De have fremsat Ønske om at faa andre Maalebestemmelser, mindre vilkaarlige end de nuværende. Dette Ønske have de ogsaa faaet imødekommet i det fra Regeringens Side foreliggende Forslag. Naar de nu have faaet alle disse Ønsker imødekomne har jeg vanskeligt ved at forstaa, at det kan være foreneligt med deres Interesser derovre, at det ærede Medlem indtager — jeg tror 9 forskellige Mindretals — Standpunkter, dels vedrørende Limfjorden og dels Vandene udenfor den.

Øg saa har jeg ogsaa vanskeligt ved at tro, at der er megen Utilfredshed med Bestemmelserne i Lovforslaget og de opstillede Ændringsforslag. Det ærede Medlem udtalte, at han havde 14 Fiskeriforeninger bag sig, naar han udtalte sig, som han gjorde. Det er muligt, at der har været afholdt et Møde af 14 Fiskeriforeninger, som have udtalt enkelte Ting af det, det ærede Medlem fremførte, men for øvrigt kende ogsaa andre Medlemmer af Udvalget Fiskeriforeningernes Stillinger ovre ved Limfjorden. Saaledes var jo det ærede Medlem sammen med Folketingsmanden for Thisted (N. Andersen), to Landstingsmænd og mig til Stede ved et Fiskerimøde den 27. September 1904 i Thisted. Det var forberedt længe i Forvejen. Fiskeriforeningerne havde valgt et Par Repræsentanter for hver Forening med det Formaal at tage Stilling til Fiskerilovforslaget; og der var 15 Foreninger repræ-